

hogy a beteget ma reggel 6 órakor föl vigye a fővárosba, valamelyik szanatóriumba.

A bankigazgató tegnap meg is érkezett és a Dugonics-utcában a rokonainál szállt meg. Este korán tértek pihenőre. A bankigazgató is a hálószobában aludt egy diványon, mert félt, hogy a beteg idegrohamában megkísérli az öngyilkosságot. Mint a tragédia igazolja, a bankigazgató féltelme alapos volt.

Hajnali négy órakor Dobóné és Dobó Adolf hatalmas zuhanásra riadtak föl. Fölcsavarták azonnal a villanyt, mert rosszat sejtettek. Első pillanatban észrevették, hogy a főellenőr ágya üresen áll és a konyha felől világosság szűrődik be. A hörgés pedig a világosság felől hallatszott. Rémülten futottak ki a konyhába, de itt nem találták meg Dobót. Átkutatták az egész lakást és az összes mellékhelyiségeket, amikor végre a konyha mellett levő szűk helyiségbe jutottak. Itt találtak rá Dobóra, aki hanyatt feküdt a kövezeten, *torkán hatalmas seb tátongott*, amelyből vastagon ömlött a vér. Mellette pedig egy evőkés hevert, amelyet az előtte való este a vacsoránál használtak.

Dobóné a rettenetes látványra eszméletlenül esett össze, a bankigazgató szerencsére nem vesztette el a lélekjelenlétét, hanem először orvosért küldött, majd értesítette az öngyilkosságról a rendőrséget. Dreyer József dr. ügyeletes rendőrtisztviselő ment ki a helyszínére Erlitz János dr. kerületi tiszti orvossal. A rendőri és orvosi együttes vizsgálat megállapította, hogy Dobó a késsel balról jobbra haladóan átmetszette a nyakát; *elvágtatta a főereket és az egész gégét, aminek következtében a halál azonnal beállott*. Dobó zsebében egy kis cédulát is talált a rendőrtisztviselő, a következő irással:

Önként megyek a halálba.

Simon.

Mivel így kétségtelen, hogy a főellenőr öngyilkosságot követett el, a boncolást mellőzik. A holttestet délből a rendőrség elszállította a zsidó temető halottas házába. Innen lesz a temetés *vasárnap délelőtt 10 órakor*.

Az elhunyt családja iránt városszerte nagy részvét nyilvánult meg. Dobónét, aki az izgalomtól betegesen fekszik, fivérének, Soós Antal gyárosnak a lakására szállították.

Az Andrássy-párt. Az Andrássy-párthoz csatlakozó függetlenségi képviselők száma ma ismét szaporodott egygyel. Kállay Ubul volt csikmegyei főispán, függetlenségi képviselő ma levelet intézett Károlyi Mihály grófhoz, az egyesült függetlenségi és negyvennyolcas párt ügyvezető elnökéhez és ebben *bejelentette neki a pártból való kilépését*. Kállay Ubul levelében hivatkozik arra, hogy a mostani viszonyok minden ellenzéki embernek és minden ellenzéki pártnak első kötelességévé a megsértett jogrend helyreállítását és demokratikus választójog megalkotását teszik. Ennek a két célnak a megvalósítására össze kell fogni mindenkinek, a ki magában erkölcsi felelősséget érez a nemzettel szemben. Ő ezt fölismerve, levonja ebből a konzekvenciákat és ezért lép ki a pártból, reméli azonban, hogy ezekért a közvetlen célokért való küzdelem nem fogja hátráltatni azoknak az ideáloknak a megvalósulását, amelyeket a függetlenségi párt a távolabbi jövőben maga elé tűzött. — *Botlik* István országos képviselő szintén Károlyihoz intézett levelében jelenti be a függetlenségi pártból való kilépését.

**Hirdetések közlésére legcél-
szerűbb a Délmagyarország.**

Titkárválasztás a kamarában.

Dacára annak, hogy a „Szeged és Vidék”-ben csütörtökön fenti cím alatt megjelent cikk minden e kérdés iránt érdeklődő által fölismerten, evidensen „érdekelt”, hogy ne mondjam „az érdekelt” részéről iratott, épugy, mint ahogy az ipartestület állásfoglalása is csak az ő hívei által provokáltatott, mégis helyénvalónak tartom, — ha már a kérdés tárgyalása a lapokba került, — itt az ellenkező álláspontot is megvilágítani és kimutatni azt, hogy a fölhozott érvek bizony meg nem állnak.

Én, aki vagyok annyira „szegedi sovíniszta”, mint bárki e városban, titkári állás betöltésénél nem tartom megengedhetőnek firtatni azt, hogy a jelölt „szegedi”-e, vagy nem. Egyszerűen azért, mert anélkül, hogy a várost vagy akárki személyét érinteném, bátran leszegezhetem azt a tényt, hogy széleskörű közgazdasági tevékenység kifejtésére itt nem igen nyílik alkalom, e téren egyelőre bizony a fővárosi embernek, aki e pályára lép, aránytalanul tágabb tere van, amennyiben e kérdések fent az egész ország érdekeit felölelve, állandóan tárgyalhatnak, még pedig az ország erre hivatott elsőrangú közgazdászainak közreműködésével.

Ennélfogva nemcsak hogy hibát nem látok abban, hogy — amikor erre alkalom nyílik — egy ilyen közgazdasági téren működő elsőrendű egyént ide meghívjunk, hanem szerintem a mi pozíciónkat e téren ez által kezelhetően javítjuk.

Azt mondja a cikkíró, hogy könnyű egy ily fővárosi embernek néhány ajánlólevelet kegyelmes és méltóságos uraktól kikönyvéralni. Ez lehet, csak hogy a jelen esetben arról van szó, hogy *Szterényi, Matlekovics, Láng Mihály báró, Ullmann, Hegedüs, Gratz, Gelléri*, a magyar közgazdasági életnek ezen — bátran mondhatom — elismert vezetői nem ajánló jegyeket adtak Tonelli Sándornak, az Országos Iparegyesület eddigi másodtitkárának, hanem oly szokatlan, határozott módon léptek mellette sorompóba, a hogy ezt a felelősségüket mindig szem előtt tartó ilyen férfiak csak oly ember és hozzáteszem: oly ügy érdekében teszik, akit és amelyet föltétlenül helyesnek ismernek el.

De fölemlíthetem egy elsőrendű és kamarai ügyekkel foglalkozó miniszteri hivatalnok következő nyilatkozatát is: „Ha adminisztrálni kívánják a kamarát, ám válaszáuk meg X-et, de ha lendíteni akarnak kamarájukon és arra a nivóra akarják emelni, amelyen a szegedi kamara kell hogy álljon, nem ajánlhatok méltóbbat, mint Tonellit, a ki több miniszteri kiküldetésben mindig a legnagyobb sikerrel járt el.”

Az ipartestület álláspontjának egyáltalában téves a kiindulása. Hisz a meghívás, épugy, mint a választás, csak többséggel történhetik meg és ha tehát a kamara kül- és beltágjai nem helyeselnék Tonelli meghívását, akkor erre többség nem lesz és ők többségükkel előléptethetik a másodtitkárt vagy megválaszthatják X. Y.-ont.

Kétséget nem szenved azonban az, hogy az elnökség által előterjesztendő, amint tudni vélem, oly értelmű proposíció, hogy hivassék meg Tonelli Sándor a titkári állásra, a kamarai tagok többsége részéről annál inkább támogatásra számíthat, mert az elnökség ezen álláspontját az említett mérvadó ajánlásokon felül, Tonelli ur közgazdasági

téren kifejtett eddigi működése is teljesen igazolja.

Ha hozzáteszem még, hogy Tonelli szó nélkül elfogadta az egy évi próbaidőt, mi alatt tehát be fogja bizonyítani, hogy a helybeli emberek és viszonyok megismerése sokkal könnyebb és egyszerűbb feladat, mint az ezen állás által megkövetelt egyéb tulajdonságok megszerzése és hogy mérvadó körök azzal foglalkoznak, hogy az eddigi másodtitkárnak „titkárrá” való előléptetése által ezen 12 év óta a kamara általános megelégedésére működő hivatalnokkal szemben a kamara elismerése kifejeztessék, remélni bátorodom, hogy a kamara vezetőségének komoly, körültekintő és alapos eljárása ugy a kamarai tagok, mint az egész város méltánylásával fog találkozni.

Wimmer Fülöp.

Ujabb koleraesetek a Délvidéken.

— **Krassószörény a kolerafészek.** — **A budapesti kolera.** — **Marienbad is kolerás.** —

(*Saját tudósítónktól.*) A pénteken éjjel érkezett jelentések szerint az ország déli vármegyéiben még mindig nem szűnik a kolerajárvány, sőt *ujabb kolera megbetegedésekről* és halálesetekről szól a hiradás. A mint a jelentésekből megállapítható, a kolera főfészke a déli vármegyék között *Krassószörény megyében van*, ahol a tegnap jelentett néramogyorósi megbetegedések után ma újabb kolerás esetek fordultak elő az Oravicabánya közelében lévő *Szokola községben*. Mint *Lugosról* jelentik, Szokola községben *négy kolerás megbetegedés történt* pénteken. *Nocsu Mihály földmives és a felesége, Nemes Mihály napszámos és Radoniemu Miklós földmives* betegedtek meg kolerában. *Nocsu meghalt*. A néramogyorósi két kolerás beteg közül az egyik, *Kirjalovits Milita* szintem fordult elő.

Zomborból jelentik: *Skultéty Ferenc* alispán a szenttamási országos vásárt a kolera miatt ma *betiltotta*. Negyvennyolc óra óta Szenttamás községben újabb megbetegedés tén *kiszervekedett*.

Budapestről jelentik: Ma reggelre a kolera vagy koleragyanus betegek száma ismét hárommal emelkedett. Az egyik *Papp Imre*, ötven éves munkáttalan ember, aki összeesett a *Baross-utca* 4. számú ház előtt. *Papp Imrét*, akinek a betegsége erősen koleras tüneteket mutat, bevitték a Szent Gellért-kórházba. Hasonló körülmények között szedtek föl egy embert a *Dob-utca* 52. számú ház előtt. Összeesett a gyalogjárón és az eszméletét is elvesztette. A járókelők közül nem ismerte senki és így kilétét nem lehetett megállapítani. Mivel *koleragyanus körülmények között lett rosszul*, őt is bevitték a Szent Gellért-kórházba.

Reggel kilenc órakor a Váci-uton okozott nagy rémületet és csödületet egy koleragyanus megbetegedés. Ujpest felől jött a városba a 3 jelzésű 1010. számú közúti villamos kocsis. Benne ültek többek között *Tab Jánosné*, született *Nagy Erzsébet*, husz éves munkásasszony. A Váci-ut 8. számú ház előtt haladt a kocsis, mikor Tabné hirtelen erős görcsök fogták el. A kocsiiban ülők rémülten kiáltozni kezdtek. A kalauz megállította a villamost. Az utasok fejüket vesztve ugráltak le. Hamarosan előkerült a tiszti orvos, aki megvizsgálta a beteg asszonyt és megállapította, hogy betegségének tünetei koleragyanusak. Bevitték a Szent Gellért-kórházba. A villamost nyomban kivonták a forgalomból és gondosan fertőtlenítették.